

t i l l s a m m a n s

långsamt
smecker tiden mig
alla dessa sår
jag lät vänta
min vandring
ensam
en osäker stig
ser jag framför
där människorna
gråter

tillsammans
är jag en av dem
för jag älskar
under solen
fångar minnen
eviga

och jag faller

ständigt
likt löven
ger jag upp
låter vinden leka
med all min
uppgivenhet

fast jag blinkar
mot solen
för jag vet
det finns mer
än bara smärta

mänsklighet känner
du även mig
känner du rytmen av
ett ensamt hjärta
som ler?

känner du
att det finns annat
än bara virvlar
som kastar uppåt
i skyn
för att falla

så söker jag svaren
genom att blunda
och jag är alltid fri
även under jorden
under myllan
med tillit
går jag alltid
säker
dit

tillsammans...

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Expanimo med Poeter.se id #11968 innehar upphovsrätten